

Ewa Szary

"Z zagadnień struktury czasowej utworów epickich", Aleksander Labuda, Wrocław 1971 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 14/42, 126

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ LABUDA Aleksander: Z zagadnień struktury czasowej utworów epickich. W: Tradycja i nowoczesność. /Dziewiąta konferencja teoretycznoliteracka w Ustroniu/. Red. Jan Trzynadłowski. Oss. Wrocław 1971, s. 131-153.

Praca z zakresu teorii literatury - przegląd współczesnych teorii dotyczących występowania czasu w utworach literackich, zwłaszcza epickich. Przegląd ten stanowi zarazem konfrontację różnych stanowisk badawczych dotyczących tego jednego tematu, stanowisk wywodzących się z nastawień psychologicznych, filozoficznych, logicznych i literaturoznawczych. Omawiając postawę literaturoznawców wobec zagadnień czasu w literaturze, autor bierze pod uwagę przede wszystkim zdania i sądy strukturalistów.

BP/42

E.Sz.

/I/ MARCJAN Maria: Z problematyki wzorca i parodii. Na marginesie twórczości Stanisława Lema. /Komunikat/. W: Tradycja i nowoczesność. /Dziewiąta konferencja teoretycznoliteracka w Ustroniu/. Red. Jan Trzynadłowski. Oss. Wrocław 1971, s. 89-95.

Pracą podejmującą problematykę gatunkową: wzorców gatunkowych powieści science-fiction i ich parodii. Materiałem egzemplifikacyjnym przeprowadzonych obserwacji jest twórczość Lema. Autorka, idąc śladami S. Skwarczyńskiej, śledzi pojawianie się w fantastyce naukowej tzw. "instrumentacji gatunkowej". Odnajduje w utworach Lema elementy bądź całe struktury baśniowe i epopeiczne /np. w "Bajkach robotów" czy "Cyberiadzie"/, włączone do tekstów na zasadzie stylizacji, aluzji i trawestacji. Nadrzędną kategorią dla tych praktyk, urzeczywistniających "instrumentację gatunkową" - jest, zdaniem autorki, parodia.

BP/42

E.Sz.